

Amerikanske tilstande

Af Carsten R. Kjaer

■ Åh – for Søren: Fik jeg nu svaret på den e-mail, jeg fik sidste torsdag? Lyder situationen bekendt? I den daglige tvek af e-mails er der gerne en række mails, man i første omgang blot registrerer med en velment ambition om at vende tilbage til og få svaret. Derefter ligger disse mails så og spørger i reptilhjernen, indtil mindet om dem efterhånden udviskes og bliver til en resignerende erkendelse af, at hvis afsenderne virkelig mente deres henvendelser alvorligt, kan de jo bare ringe. Sådan har vi det vidst alle sammen. Men det er selvfølgelig træls at være i den anden ende af e-mailen. Det oplever vi selvfølgelig også i vores arbejde som tidsskriftredaktører på Aktuel Naturvidenskab. Vi vil gerne have hurtige svar på de mails, vi sender til forskere og andet godtfolk, men forskere er jo travle mennesker, der har nok at se til. Så vi er fulde af forståelse for, at netop vores henvendelse ikke har topprioritet.

Der er dog nogle steder, hvor forskerne tilsyneladende har god tid. På Harvard f.eks. Eller på et hvilket som helst andet amerikansk universitet, jeg umiddelbart kan komme i tanke om. I hvert fald er det så sikkert som nedskæringer i krisetid, at sender jeg en forespørgsel til en amerikansk forsker, så tikker der er svar ind, så snart forskeren har tændt sin computer (sådan virker det i hvert fald). Nu er det selvfølgelig sjældent de helt store opgaver, jeg forsøger at vælte over på de amerikanske forskere. I de fleste tilfælde handler det blot om, hvorvidt vi kan få lov at bruge et billede fra en af deres afhandlinger. Men det har nu alligevel undret mig, at amerikanske forskere næsten virker som om de ikke har andet at lave end at sidde og vente på at blive kontaktede af videnskabsredaktører. Eller også har de installeret en slags omvendt spam-filter, der er i stand til at genkende mails fra journalister, selv om de kommer fra inferiorer tidsskrifter på ukendte sprog. Sammenlignet med danske – eller skulle man snarere sige

Typiske grunde til at forskere ikke besvarer dine e-mails:

Tegninger: Ebbe Sloth Andersen

europæiske – forhold, så er der her på disse breddegrader ingen garanti for at få et svar på en e-mail. Også selv om man blot har fulgt opfordringen til at kontakte forskeren i en nyudsendt pressemeddelelse fra et universitet.

Så man kan vel koge det hele ned til, at der er tale om en kulturforskel. Amerikanerne bliver simpelthen opdraget til, at "public relations" skal man sørne tage alvorligt. Og måske har universiteterne endda en e-mailpolitik.

Skal vi så også tilstræbe amerikanske tilstande herhjemme? Tjaeh – vi overlever

såmænd nok her på Aktuel Naturvidenskab uden at få et prompte svar på enhver henvendelse. Vi vil unægtelig have svært ved at leve op til det krav selv! Men når man nu – formentlig efter amerikansk forbillede – er i gang med at professionalisere forskningskommunikationen med svulmende PR-afdelinger på universiteterne, bør man i det mindste forholde sig til realiteterne. Det nytter f.eks. ikke noget at forsyne en pressemeddelelse med e-mail-kontaktoplysninger på en forsker, som i forvejen får 500 e-mails om dagen – eller hvis han eller hun er på vej på 6 ugers feltarbejde i Ny Guineas jungle. ■